

בש"פ 4033/18 - פלונית נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 4033/18

לפני: כבוד השופט ג' קרא

העוררת: פלונית

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

עתירה לגילוי ראיה חסויה - בית המשפט המחוזי בבאר
שבע בתפ"ח 16857-01-18

תאריך הישיבה: כ' בתמוז התשע"ח (03.07.18)

בשם העוררת: עו"ד איברהים אלקוראן
בשם המשיבה: עו"ד חיים שוייצר

החלטה

1. עתירה לגילוי ראיה חסויה לפי סעיף 44(א) לפקודת הראיות [נוסח משולב], התשל"א-1971; (להלן: פקודת הראיות).

2. ביום 8.1.2018 הוגש כתב אישום נגד העותרת. על פי הנטען, יצרה העותרת קשר באמצעות רשת האינטרנט עמוד 1

עם אנשים שונים שפועלים במסגרת ובשם ארגון דאעש. עוד נטען כי יחד עם חברה, קיימה סויר באוניברסיטת בן גוריון ובמכללת קיי במטרה לאסוף מידע לצורך ביצוע פיגוע בדרך של הכנסת מזוודת נפץ. בנוסף נטען כי העותרת וחברתה קשרו קשר לשידולו של אחר לבצע פיגוע בחגיגות הסילבסטר במטרה לגרום למותם של אנשים ממניעים דתיים וכי הנאשמת פנתה לאותו אחר בבקשה לבצע פיגוע, אולם הלה התחמק. כמו כן נטען כי העותרת קשרה קשר יחד עם חברתה לצאת לסיני על מנת להצטרף לדאעש וכי לשם כך ניגשו השניים להוציא דרכון במשרד הפנים. בשל כך יוחסו לעותרת עבירות שונות, הן מכח חוק העונשין, התשל"ז-1977 והן מכח חוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

3. ביום 9.5.2018 נחתמה על ידי שר הביטחון תעודת חיסיון, מכח סעיף 44(א) לפקודת הראיות. על פי התעודה, החיסיון הוטל על רשימת החומר והמידע תחת התעודה, לרבות כל פרט מזהה לגביהם או שיש בו כדי להעיד על מהותו וכמותו של החומר החסוי ולמעט העובדה כי מדובר במידע מודיעיני וחומר חקירה חסוי. בתעודת החיסיון צוין כי מסירת ראיות ופרטים עלולה לפגוע בביטחון המדינה, ככל שהיא מתייחסת למקורות המידע של שירות הביטחון; לשיטות ודרכי הפעולה ואיסוף מידע, לרבות תוכן מידע העלול לחשוף שיטות ונהלים אלו; לאמצעים טכניים להשגת המידע לרבות החומר שנאסף באמצעותם; לתפקידים, שמות ומשימות של אנשי שב"כ לרבות כל פרט אחר שיש בו לחשוף את זהותם בדרך כלשהי.

4. העותרת טענה כי לא לקחה כל חלק פעיל במתואר בכתב האישום וכי המעשים המיוחסים לה מקורם ביוזמת סוכן שב"כ ואין המדובר בקשירת קשר עם סוכן חוץ. לטענתה, בשל תעודת החיסיון אין ביכולתה להוכיח את טענתה זו והפרטים החוסים תחת התעודה יכולים להראות זאת. עוד ציינה העותרת כי בד בבד עם עתירה זו, תוגש לבית המשפט המחוזי הדן בעניינה בקשה לעיון בחומרי חקירה, אשר נוגעים בלב תעודת החיסיון. לפיכך, ביקשה להורות על הסרת החיסיון מעל הראיות שלגביהן הוצאה תעודת החיסיון.

5. בדיון שהתקיים לפני, במעמד הצדדים, טען ב"כ המשיבה כי אין בחומר החסוי פרטים שיכולים לסייע להגנה מעבר לשלוש פראפרוזות שנמסרו לידיה. בנוסף, התקיים לפני דיון במעמד צד אחד לגבי החומר החסוי והוא נמסר במלואו לעיון.

6. סעיף 44 (א) לפקודת הראיות קובע כי סמכות בית משפט זה להורות על גילוי חומר חסוי בחיסיון לטובת המדינה במסגרת הליך פלילי, קמה בשני מצבים. הראשון, כאשר הראיה עשויה להועיל להגנת הנאשם, שאז יש להורות על חשיפתה אם מידת התועלת שבה להגנה עולה על העניין שיש באי הגילוי. והשני, כאשר הראיה חיונית להגנת הנאשם, היינו שיש בה "פוטנציאל מזכה", שאז יש להורות על חשיפתה והמדינה, מצידה, יכולה להחליט לחזור בה מכתב האישום כדי להימנע מחשיפת המידע (ראו סעיף 44 לפקודת הראיות; בש"פ 3584/18 פלוני נ' מדינת ישראל (24.6.2018), פסקה 9; בש"פ 3091/18 אבו אלחמאם נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (28.5.2018)).

7. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ולאחר שעיינתי בחומר החסוי, כמו גם בחומר הגלוי ולאורו, לא התרשמתי כי יש בחומר החסוי ראיות חיוניות להגנת העותרת או מידע שיכול להועיל להגנתה מעבר לחומר שנמסר לעיונה, לרבות הפרפראזות, כפי שהוצגו לעיוני במסמך הנלווה לתעודת החיסיון.

8. אשר על כן, העתירה נדחית.

ניתנה היום, כ"ה באב התשע"ח (6.8.2018).

ש ו פ ט
